

Bruxelles, den 31.5.2018
COM(2018) 401 final/2

CORRIGENDUM

This document corrects the COM (2018) 401 final of 23.5.2018

Concerns all languages versions

Level of sensibility removed from the cover page

The text should read as follows:

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Belgiens nationale reformprogram for 2018

og med Rådets udtalelse om Belgiens stabilitetsprogram for 2018

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Belgiens nationale reformprogram for 2018

og med Rådets udtalelse om Belgiens stabilitetsprogram for 2018

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen²,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet³,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 22. november 2017 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det europæiske semester 2018 om samordning af de økonomiske politikker. Den tog behørigt hensyn til den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 17. november 2017. Den 22. marts 2018 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse. Den 22. november 2017 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen, hvori Belgien ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dag vedtog Kommissionen en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig den 22. marts 2018. Den 14. maj 2018 vedtog Rådet henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ("henstillingen vedrørende euroområdet").

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² COM(2018) 401 final.

³ P8_TA(2018)0077 og P8_TA(2018)0078.

- (2) Da Belgien har euroen som valuta, og i betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union, bør Belgien sikre en fuldstændig og rettidig implementering af henstillingen vedrørende den økonomiske politik for euroområdet som afspejlet i henstilling 1 til 3 nedenfor.
- (3) Den 7. marts 2018 blev landerapporten for Belgien 2018⁴ offentliggjort. Den indeholdt en vurdering af Belgiens fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 11. juli 2017, opfølgningen på de henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Belgiens nationale Europa 2020-mål.
- (4) Den 27. april 2018 forelagde Belgien sit nationale reformprogram for 2018 og sit stabilitetsprogram for 2018. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (5) Der er taget hensyn til de relevante landespecifikke henstillinger i programmeringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde for 2014-2020. I henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁵ kan Kommissionen, hvor det er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger, anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og sine relevante programmer. Kommissionen har redegjort nærmere for, hvordan den agter at anvende den nævnte bestemmelse, i retningslinjer for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter de europæiske struktur- og investeringsfondes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring⁶.
- (6) Belgien er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten og omfattet af gældsreglen. I sit stabilitetsprogram for 2018 har regeringen planlagt en gradvis forbedring af den samlede saldo fra et underskud på 1,0 % af BNP i 2017 til et overskud på 0,1 % af BNP i 2021. Den mellemfristede budgetmålsætning om et ligevægtigt strukturelt budget vil efter planen blive opfyldt i 2020. Den genberegneede strukturelle saldo⁷ peger dog stadig i retning af et underskud på 0,2 % af BNP i 2020. Efter at have nået et højdepunkt på næsten 107 % af BNP i 2014 faldt den offentlige gældskvote til ca. 103 % af BNP i 2017, og ifølge stabilitetsprogrammet for 2018 forventes den at falde yderligere til 94,6 % af BNP i 2021. Det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, er realistisk. De foranstaltninger, der er nødvendige for at understøtte de planlagte underskudsmål fra og med 2019, er imidlertid ikke specificeret, hvilket er en del af grunden til, at Kommissionen i sin forårsprognose 2018, under antagelse af en uændret politik, regner med en forringelse af den strukturelle saldo i 2019.
- (7) Den 23. maj 2018 offentliggjorde Kommissionen en rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF, da Belgien ikke gjorde tilstrækkelige fremskridt i retning af at overholde gældsreduktionsmålet i 2017. Efter en vurdering af alle relevante faktorer

⁴ SWD(2018) 200 final.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁶ COM(2014) 494 final.

⁷ Den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, der er genberegnet af Kommissionen efter den metode, der er aftalt i fællesskab.

var det i rapporten ikke muligt at fastslå, om gældskriteriet, som fastlagt i traktaten og forordning (EF) nr. 1467/1997 pt. er opfyldt eller ej, idet dokumentationen på nuværende tidspunkt ikke er solid nok til at konkludere, om der i Belgien er forekommet en væsentlig afvigelse i 2017 samt i 2016 og 2017 samlet set. Kommissionen vil på grundlag af senere data for 2018, som vil blive meddelt i foråret 2019, igen vurdere, om kriteriet er opfyldt.

- (8) I stabilitetsprogrammet for 2018 angives det, at den budgetmæssige virkning af de sikkerhedsrelaterede foranstaltninger i 2017 er betydelig, og der gives tilstrækkelig dokumentation for omfanget og arten af de ekstra omkostninger, der budgetteres med. Ifølge Kommissionen andrager disse ekstraudgifter 0,04 % af BNP i 2017 i forbindelse med de sikkerhedsrelaterede foranstaltninger. Disse ekstraudgifter kan høre ind under bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1466/97, idet den alvorlige terrortrussel er en usædvanlig begivenhed, dens virkning for Belgiens offentlige finanser er betydelig, og holdbarheden bringes sandsynligvis ikke i fare ved en sådan midlertidig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning. Derfor er den påkrævede tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning i 2017 justeret for at tage hensyn til disse ekstraudgifter.
- (9) Den 11. juli 2017 henstillede Rådet, at Belgien sikrer, at den nominelle vækstrate i de primære offentlige nettoudgifter⁸ ikke overstiger 1,6 % i 2018, hvilket svarer til en årlig strukturel tilpasning på 0,6 % af BNP. Samtidig blev det præciseret, at man i vurderingen af udkastet til budgetplan for 2018 og den efterfølgende vurdering af budgetresultaterne i 2018 er nødt til at tage behørigt hensyn til målet om at opnå en finanspolitisk kurs, som bidrager til både at styrke den igangværende genopretning og sikre, at de offentlige finanser er holdbare. Efter Kommissionens vurdering af opsvingets styrke i Belgien, som blev foretaget i forbindelse med dens udtalelse om Belgiens udkast til budgetplan, idet der samtidig blev taget behørigt hensyn til landets udfordringer for så vidt angår holdbarheden, er det ikke nødvendigt at tage yderligere elementer i betragtning. Ifølge Kommissionens forårsprognose for 2018 er der risiko for en væsentlig afvigelse fra den anbefalede finanspolitiske tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning i 2018 og for 2017 og 2018 samlet set.
- (10) I lyset af Belgiens offentlige gældskvotepå over 60 % af BNP og det forventede produktionsgab på 0,4 % bør den nominelle vækstrate i de primære offentlige nettoudgifter i 2019 ikke overstige 1,8 % i overensstemmelse med den strukturelle tilpasning på 0,6 % af BNP, som kræves ifølge matrixen under stabilitets- og vækstpakten. Med en uændret politik er der risiko for en væsentlig afvigelse fra dette krav i 2019 og i perioden 2018-2019 samlet set. Belgien forventes umiddelbart ikke at overholde gældsreglen i 2018 og 2019. Rådet er af den generelle opfattelse, at de nødvendige foranstaltninger bør træffes fra 2018 for at overholde bestemmelserne i stabilitets- og vækstpakten. Det vil være klogt at anvende eventuelle ekstraordinære indtægter til at reducere den offentlige gældskvotepå yderligere.
- (11) Det er fortsat en udfordring at sikre de offentlige finansers holdbarhed. De pensionsreformer, der blev indført i 2015, var et vigtigt skridt hen imod at afhjælpe de risici, som på lang sigt er forbundet med aldring, men alligevel påpeges det i rapporten

⁸ De primære offentlige nettoudgifter består af de samlede offentlige udgifter minus renteudgifter, udgifter til EU-programmer, som fuldt ud modsvares af EU-midler, og ikkediskretionære ændringer i udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse. Nationalt finansierede faste bruttoinvesteringer udjævnes over en fireårsperiode. Diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden eller lovbestemte indtægtsforøgelser er medregnet. Engangsforanstaltninger på både udgifts- og indtægtssiden modregnes.

om befolkningsaldringen for 2018, at de aldersrelaterede udgifter på lang sigt til både pensioner og langtidspleje stiger mere end oprindelig forventet. Pensionsudgifterne forventes at stige med 2,9 procentpoint af BNP i 2070 sammenlignet med en stigning på 1,3 procentpoint i den forrige opdatering og en gennemsnitlig nedgang på 0,1 procentpoint af BNP i euroområdet. I den henseende kan den fulde gennemførelse af regeringens reformkøreplan bidrage til at imødegå disse risici. Derudover forventes udgifterne til langtidspleje at stige fra 2,3 % af BNP, hvilket allerede er over EU-gennemsnittet, til 4 % af BNP i 2070. På grund af kompetencefordelingen på tværs af de forskellige forvaltningsniveauer kan en mindske af fragmenteringen i det organisatoriske landskab inden for landtidspleje øge omkostningseffektiviteten på dette område.

- (12) En effektiv budgetkoordinering er afgørende i en føderal medlemsstat som Belgien, hvor en stor del af udgiftsbeføjelserne er blevet uddelegeret til subnationale myndigheder. Med henblik på at forbedre den interne koordinering og gennemføre den finanspolitiske del af traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union ("finanspagten") indgik den føderale regering, de regionale regeringer og regeringerne for sprogfællesskaberne en samarbejdsaftale i 2013 med det formål at fastlægge overordnede og individuelle flerårige finanspolitiske forløb, der skulle overvåges af det højtstående finanspolitiske råd. Som et positivt tiltag er der blevet indgået aftale om individuelle finanspolitiske mål, der skal nås senest i 2020. Der mangler dog stadig en formel aftale om de årlige finanspolitiske mål på alle offentlige forvaltningsniveauer. Der er gjort fremskridt med hensyn til at opnå tilstrækkelige garantier vedrørende det højtstående finanspolitiske råds uafhængighed.
- (13) I den finanspolitiske konsolidering kan der lægges større vægt på udgiftstilbageholdenhed. De samlede offentlige udgifter opgjort i procent af BNP ligger over gennemsnittet i euroområdet. På trods af Belgiens potentiale for at stimulere væksten på lang sigt ligger de offentlige investeringer lavt efter europæisk målestok, især i forhold til de samlede offentlige udgifter. Ikke blot er den offentlige kapitalbeholdning lav, kvaliteten af den offentlige infrastruktur er også blevet forringet. Udgiftsanalyser kan bidrage til en mere hensigtsmæssig fordeling af udgifterne og støtte en væksthæmmende konsolidering. På regionalt plan er det kun Flandern, der planlægger at indføre brugen af udgiftsanalyser i sin budgetprocedure. Derudover er intet belgisk forvaltningsniveau på nuværende tidspunkt bundet af nationale udgiftsregler med undtagelse af et loft for sundhedsudgifterne. Dette står i kontrast til den stadig mere udbredte anvendelse af sådanne regler i resten af EU, og det står i vejen for en udgiftsbaseret finanspolitisk konsolidering. Derudover investeres bidrag til den belgiske indskudsgarantiordning ikke i en separat portefølje af aktiver med lav risiko.
- (14) Trods de belgiske husstandes generelt gunstige nettoformue afsløres der sårbare områder i fordelingen af gæld og aktiver. Efter en længere periode, hvor boligpriserne er steget hurtigere end husstandenes disponible indkomst, befinder husstandene sig i en mere vanskelig økonomisk situation, da deres gæld næsten automatisk er blevet forøget. Selv om der er truffet foranstaltninger med henblik på at imødegå en øget makroprudentiel risiko, kan der i den komplekse nationale makroprudentielle beslutningsproces ikke altid tages højde for risici vedrørende den finansielle stabilitet. Boligpriserne synes i øjeblikket at være en anelse overvurderede.
- (15) Som nævnt i henstillingen vedrørende euroområdet 2018 er det vigtigt at bekæmpe aggressiv skatteplanlægning for at forhindre konkurrenceforvridning mellem virksomheder, sikre fair behandling af skatteyderne og beskytte de offentlige finanser.

Afsmittende virkninger af skatteyderes aggressive skatteplanlægning mellem medlemsstater kræver en samordnet indsats fra nationalt politisk hold som supplement til EU-lovgivningen. Den tidligere rentefradragsordning, der var baseret på egenkapital, er blevet erstattet af en trinvis ordning. Den nye ordning er baseret på et gradvist stigende grundlag lige som det fradrag for vækst og investeringer, der blev foreslået i det fælles selskabsskattegrundlag, og begrænses til en gradvist stigende egenkapital beregnet på grundlag af et femårigt gennemsnit. Ændringen har til formål at bidrage til selskabsskattereformens budgetneutralitet, idet den søger at forhindre den potentielle anvendelse af systemet til aggressiv skatteplanlægning og samtidig at mindske skattefordelene ved lånefinansiering frem for egenkapitalfinansiering. Mens manglen på specifikke regler til bekæmpelse af misbrug vækkede bekymring, udarbejdes der nu en reform af rammerne for misbrugsbekæmpelse. Dette er et positivt skridt. Reformen vil blive nøje overvåget for at sikre, at de nye regler tager højde for alle relevante former for misbrug. Baseret på nylige drøftelser vil Kommissionen fortsætte den konstruktive dialog om at bekæmpe skatteyderes aggressive planlægningsstrategier.

- (16) Den seneste tids økonomiske vækst har været jobskabende. Beskæftigelsen steg støt i 2017, og arbejdsløsheden er nu tæt på niveauet fra før krisen. For så vidt angår beskæftigelsesfrekvensen blandt de 20-64-årige (68,1 % i 2017) går Belgien dog ikke i den rigtige retning, hvis Europa 2020-målet på 73,2 % skal nås. Der er gjort begrænsede fremskridt med hensyn til erhvervsdeltagelsen blandt ugunstigt stillede grupper, idet koncentrationen af passive og ledige er størst blandt lavtuddannede, ældre arbejdstagere og personer med indvandrerbaggrund, hvilket tyder på, at både strukturelle og gruppespecifikke forhold hindrer integration på arbejdsmarkedet. Navnlig personer med indvandrerbaggrund, som udgør en stor andel af det samlede antal personer i den erhvervsaktive alder, kæmper stadig med dårlige arbejdsmarkedsresultater og repræsenterer dermed et stort uudnyttet arbejdsmarkedspotentiale. I 2016 var beskæftigelsesfrekvensen for personer født uden for EU på 49,1 %, dvs. over 20 procentpoint lavere end for personer født i Belgien (forskellen var endnu mere udtalt for kvinder). Der er tegn på, at aktiveringsforanstaltninger ikke er lige effektive for alle befolkningsgrupper. Der er truffet foranstaltninger for at bekæmpe forskelsbehandling og hjælpe nyankomne med at blive integreret, men der er stadig ingen samordning på tværs af politikområder og politiske niveauer med henblik på at tage hånd om udfordringen med at integrere personer med indvandrerbaggrund på arbejdsmarkedet. Der ses stadig store regionale forskelle i arbejdsmarkedsresultaterne.
- (17) På trods af bestræbelser på at sænke skattekiln på arbejde, er der stadig stærke incitamenter til ikke at arbejde for nogle gruppers vedkommende, herunder sekundære forsørgere og husstande bestående af en enkelt person med en gennemsnitsløn. Trods tidligere foranstaltninger er skattekiln på arbejde i 2016 fortsat blandt de højeste i EU for husstande bestående af en enkelt person med en gennemsnitsløn. Arbejdsløshedsfælden for lavtlønnede (67 % af gennemsnitslønnen for en husstand bestående af en enkelt person) er også en af EU's højeste. Store skattemæssige ulemper afholder fortsat sekundære forsørgere, navnlig kvinder, fra at søge arbejde.
- (18) Andelen af ubesatte stillinger er blandt de højeste i EU, hvilket tyder på et betydeligt misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer kombineret med bl.a. lav mobilitet og utilstrækkelige sprogkunderskaber i regionen Bruxelles. Der er et lavt niveau af deltagelse i livslang læring. Det er vigtigt, at både enkeltpersoner

og arbejdsgivere i højere grad forpligter sig til livslang læring for at blive rustet til øget jobmobilitet.

- (19) Der er gjort visse fremskridt for at sikre lige adgang til erhvervsuddannelse og almen uddannelse af høj kvalitet, i takt med at skolereformerne indføres i sprogsamfundene. Trods gode gennemsnitsresultater i international målestok er der dog fortsat stor ulighed på uddannelsesområdet. I de uddannelsesmæssige resultater for 15-årige elever ses der markante forskelle, som er knyttet til elevernes socioøkonomiske baggrund og eventuelle indvandrerstatus. Det vækker bekymring, at der er forskel på, hvor godt de forskellige samfundsgrupper klarer sig, og at ugunstigt stillede grupper er underrepræsenteret blandt de dygtigste inden for naturvidenskab, læsning og matematik. Store forskelle på skolernes resultater hænger tæt sammen med ulige uddannelsesmuligheder. Selv om der er en høj andel af personer, som færdiggør en videregående uddannelse, er der ikke lige adgang til uddannelse af høj kvalitet, og der forekommer regionale forskelle og mangel på kvalificeret arbejdskraft. Andelen af universitetsuddannede inden for naturvidenskab, teknologi og matematik er blandt de laveste i EU, og manglen på arbejdskraft inden for disse fag kan blive en væsentlig hindring for vækst og innovation. Manglen på lærere vækker bekymring, men processen med lærerreformer skrider langsomt fremad. Der er behov for en tilpasning af lærernes løbende faglige udvikling. Både det flamske og frankofone samfund har iværksat større reformer af deres uddannelsessystemer. De planlægges gennemført i løbet af det kommende årti og årene derefter. I slutningen af 2017 blev det imidlertid vedtaget at udsætte ikrafttrædelsen af centrale foranstaltninger. Virkningen af disse reformer og foranstaltninger vil i høj grad afhænge af deres effektive gennemførelse og overvågningen af dem.
- (20) Der er kun iværksat begrænsede reformer for at løse problemet med den restriktive lovgivningsramme for tjenesteydelser. Flandern afskaffede oprettelsesakten for en række udvalgte håndværksfag. Ikke desto mindre er der stadig mange regler inden for visse liberale erhverv. Derved svækkes konkurrencen inden for disse sektorer, som har en lav etableringsprocent for nye virksomheder. Inden for bygge- og anlægssektoren pålægges der horisontale autorisationsordninger for adgang til byggemarkedet, og komplicerede byggetilladelser udgør stadig en hindring trods de foranstaltninger, som er vedtaget i de seneste år. Virksomhedsudskiftningen i den belgiske byggesektor ligger væsentlig under EU-gennemsnittet, hvilket kan tyde på utilstrækkelig konkurrence i sektoren. Dette påvirker også gennemførelsen af vigtige infrastrukturprojekter. Der er også vigtige begrænsninger inden for jernbane- og vejtransportsektoren. Den lave produktivitetsvækst i den belgiske økonomi skyldes hovedsageligt den lave produktivitsvækst i servicesektoren. Reguleringsmæssige begrænsninger har ligeledes negative afsmittende virkninger for brugerne af disse tjenester, navnlig i fremstillingssektoren. Mere gennemgribende strukturelle reformer af de vigtigste sektorer vil kunne bidrage til en øget produktivitetsvækst, hvilket er afgørende for at sikre fremtidig vækst og bæredygtige offentlige finanser.
- (21) Der er også gjort begrænsede fremskridt med hensyn til at få detailsektoren til at fungere bedre. Trods de seneste reformer er sektorens økonomiske resultater stadig tynget af reguleringsmæssige begrænsninger, som også står i vejen for investeringer. Priserne inden for mange produktkategorier er fortsat højere end i nabolandene. Der er behov for en større indsats for at opnå et konkurrencedygtigt og investeringsvenligt erhvervsklima og dermed give forbrugerne mulighed for at nyde godt af lavere priser

og et større produktudvalg. Kommissionen foreslog i april en række eksempler på god praksis for at vejlede medlemsstaterne i deres reformer af detailsektoren⁹.

- (22) Der er stadig kun en lav iværksættervirksomhed i Belgien på trods af reformer i de seneste år og nylige foranstaltninger, hvis virkninger endnu ikke er vurderet. Dynamikken i erhvervslivet er svag, idet frekvensen af virksomhedsoprettelser stadig er blandt de laveste i Europa, dvs. langt under EU-gennemsnittet, og er ledsaget af en lav frekvens af virksomhedslukninger. Derudover har virksomhederne stadig en tung administrativ byrde præget af komplicerede procedurer og en lav lovgivningsmæssig sikkerhed.
- (23) Belgien har et gennemsnitligt udbud af digitale offentlige tjenester. Landet klarer sig overordnet set godt, når det kommer til udvikling af den digitale økonomi, men kun gennemsnitligt, når det drejer sig om digitale offentlige tjenester. Belgiens føderale struktur udgør en særlig udfordring med hensyn til at oprette sammenhængende og landsdækkende e-forvaltningstjenester. Forskelligartede systemer, som ikke nødvendigvis kan anvendes sammen, forårsager friktionstab. Retssystemet vækker stadig alvorlig bekymring, navnlig hvad angår forsinkede tiltag, digitalisering samt de retslige datas pålidelighed, sammenlignelighed og ensartethed. Iværksættelsen af initiativer til at digitalisere visse domstolstjenester til alle domstole som f.eks. e-boks eller e-deposit (fjernindbetaling) er bagud i forhold til tidsplanen. Men så længe dette fælles kodesystem ikke anvendes af alle domstolene, vil data vedrørende retssagernes effektivitet fortsat ikke være fuldt pålidelige eller sammenlignelige.
- (24) På trods af nylige reformer er det belgiske skattesystem stadig komplekst. Reformen af selskabsskatten vil sænke de lovbestemte satser og være med til at forenkle systemet. Der er dog fortsat mange undtagelser og forvridende incitament, hvilket fremgår af den stigende tendens inden for det samlede antal skattelettelser. Der er mulighed for i endnu højere grad at flytte beskatningen til et mere vækstvenligt grundlag. De miljørelaterede skatteindtægter er stadig blandt EU's laveste. Der er også et betydeligt potentiale for at gøre beskatningen reelt mere miljøvenlig, bl.a. ved at ændre den gunstige skattebehandling af firmabiler, som bidrager til luftforurening, trafikpropper og drivhusgasemissioner.
- (25) Der er gjort begrænsede fremskridt med hensyn til håndteringen af den trafikale overbelastning. Mobiliteten lider under utilstrækkelige offentlige investeringer i infrastrukturen, forvridende skatteincitament og mangel på konkurrence inden for transportsektoren, hvilket medfører stor færdselstæthed og hindrer produktivitetsvækst. Trafikbelastningen på vejene forværres for hvert år, hvilket afskrækker udenlandske investorer og medfører høje sociale, økonomiske og miljømæssige omkostninger. De mest presserende udfordringer er at færdiggøre og opgradere jernbane- og vejtransportinfrastrukturen, navnlig i og omkring Antwerpen og Bruxelles. Der er også væsentlige begrænsninger inden for jernbane- og vejtransportsektoren. Myndighederne kan fremme en mere effektiv udnyttelse af den eksisterende infrastruktur og en gradvis overgang fra individuel transport til alternativer med en højere grad af lavemissions- og kollektiv transport.
- (26) Som led i det europæiske semester 2018 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Belgiens økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2018. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram for 2018 samt de foranstaltninger, der er truffet som opfølgning på de henstillinger, der er blevet rettet til Belgien i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget hensyn

⁹

COM(2018) 219 final.

til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Belgien, men også til deres overensstemmelse med Unionens regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.

- (27) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået Belgiens stabilitetsprogram for 2018, og dets holdning¹⁰ afspejles især i henstilling 1 nedenfor,

HENSTILLER, at Belgien i 2018 og 2019 iværksætter tiltag med henblik på at:

1. Sikre, at den nominelle vækstrate i de primære offentlige nettoudgifter ikke overstiger 1,8 % i 2019, hvilket svarer til en årlig strukturtilpasning på 0,6 % af BNP. Anvende ekstraordinære indtægter til at fremskynde nedbringelsen af den offentlige gældskvote. Fortsætte de planlagte pensionsreformer og bremse den forventede vækst i udgifterne til langtidspleje. Fortsætte den fulde gennemførelse af samarbejdsaftalen fra 2013 om at samordne finanspolitikken på alle offentlige forvaltningsniveauer. Forbedre effektiviteten og sammensætningen af de offentlige udgifter på alle offentlige forvaltningsniveauer for at skabe plads til offentlige investeringer, især ved at foretage udgiftsanalyser.
2. Fjerne de negative incitamenter, der afholder folk fra at arbejde, og styrke effektiviteten af aktive arbejdsmarkedspolitikker, navnlig for lavtuddannede, ældre arbejdstagere og personer med indvandrerbaggrund. Fortsætte uddannelsesreformerne, bl.a. ved at fremme lige vilkår og øge andelen af universitetsuddannede inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvæsen og matematik.
3. Mindske den lovgivningsmæssige og administrative byrde for at fremme iværksættervirksomhed og øge konkurrencen inden for servicesektoren, navnlig inden for detailhandel, byggeri og liberale erhverv. Imødegå de stigende udfordringer i forbindelse med mobilitet, navnlig ved at investere i ny eller eksisterende transportinfrastruktur og ved at styrke incitamenterne til at benytte lavemissions- og kollektiv transport.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

¹⁰ I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.